

dosarul nr. 2ra-1015/2020

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (R. Rusu-Parii)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Elisovețchii Pavel,
reprezentat de avocatul Berladean Lilia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elisovețchii Pavel
împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu privire la anularea
ordinului, restabilirea la lucru, încasarea prejudiciului pentru absența forțată de la
lucru și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost respins apelul declarat de Elisovețchii Pavel și a fost menținută hotărârea din 31
mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești,

c o n s t a t ă

La 12 iulie 2018 Elisovețchii Pavel a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu privire la anularea
ordinului, restabilirea la lucru, încasarea prejudiciului pentru absența forțată de la
lucru și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în anul 2004 a fost angajat la
ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, în calitate de pădurar la ocolul silvic
Cuhurești.

La 19 aprilie 2018 a fost emis ordinul nr. 51-c cu privire la încetarea
contractului individual de muncă la inițiativa uneia dintre părți, prin care s-a dispus
că din data de 19.04.2018 Elisovețchii Pavel, pădurar al ocolului silvic Cuhureștii
de Sus al ÎS „Întreprinderea Pentru Silvicultură Soroca”, să fie concediat din
motivul reducerii numărului sau statelor de personal din unitate, conform art.86
alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

A menționat reclamantul că la data de 07.05.2018 a remis în adresa
angajatorului o cerere, prin care a solicitat de a-i fi indicate drepturile preferențiale
prevăzute la art. 183 Codul muncii, motivele care au stat la baza eliberării sale din
serviciu și temeiurile menținerii locului de muncă altor angajați în condițiile în care
aceștia au o vechime de muncă mai mică decât a lui și nu au la întreținere alte
persoane.

Din răspunsul primit la data de 23.05.2018 i s-a explicat că el nu corespunde criteriilor prevăzute la art.183 Codul muncii și că anume el corespunde la mai puține criterii decât pădurarii vecini, însă un răspuns concret nu i s-a oferit, acesta fiind vag, indicate fiind în el toate criteriile din art. 183 Codul muncii.

Consideră că angajatorul a acționat ilegal la eliberarea sa din serviciu, în cazul în care a lăsat să muncească persoane din anturajul său și cu o vechime de muncă mai mică față de vechimea sa. Sub aspectul în cauză a remarcat că, la rândul său, are o bogată activitate în cadrul acestei unități și anume mai bine de peste 14 ani, a avut doar succese, chiar și o distincție a primit pentru lucru în domeniu de peste 10 ani, iar pe perioada activității sale careva încălcări ale disciplinei muncii nu a avut, având o vechime mare în serviciu în coraport cu alți angajați, la întreținerea sa se află soția, permanent normativele muncii erau îndeplinite la 100 %, însă cu toate acestea, angajatorul nu a ținut cont de aceste criterii.

Relatează și faptul că, i s-a creat impresia că reducerea statelor de personal a avut anume un criteriu selectiv individual, din start indicându-se care persoane urmează a fi concediate, fără a se ține cont de prevederile legale ale art. 183 Codul muncii.

Astfel, în opinia reclamantului ordinul nr. 51-c p din 19.04.2018 este emis cu încălcarea prevederilor legii, urmând a fi anulat, întrucât concedierea ca formă de încetare a raporturilor de muncă a fost efectuată cu încălcarea procedurii de concediere, procedură care, de altfel, este relevată la art. 183 Codul muncii și care după cum a menționat a fost ignorată întru-totul de către angajator.

Solicită reclamantul anularea ordinului nr. 51-c p din 19.04.2018 cu privire la încetarea contractului individual de muncă; restabilirea la locul de muncă; încasarea salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă (calculul căruia va fi determinat la data emiterii hotărârii); încasarea prejudiciului moral în sumă de 5 000 de lei; încasarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu soluționarea prezentei cauze; dispunerea executării imediate a hotărârii judecătorești în latura restabilirii în serviciu și încasarea unui salariu, prin prisma prevederilor art. 256 CPC.

Prin hotărârea din 31 mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești acțiunea a fost respinsă.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii din 31 mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, Elisovețchii Pavel a contestat-o cu apel, solicitând casarea ei, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Elisovețchii Pavel și a fost menținută hotărârea din 31 mai 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a stabilit precum că careva abateri în procesul de încetare a raporturilor de muncă dintre reclamantul Elisovețchii Pavel și ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” nu sunt.

Instanța a menționat că reclamantului/apelant Elisovețchii Pavel, odată cu preavizarea, i s-a propus un alt loc de munca vacant, fapt confirmat prin semnătura acestuia din anexa la ordin.

Colegiul a reținut că ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” la emiterea ordinului de concediere a ținut cont și de faptul că Elisovețchii Pavel a fost angajat ca pădurar (paznic silvic) din data de 15.03.2004, dar și de faptul că din data de 06.05.2009 până la 07.07.2010 (dată la care a fost transferat din nou în funcție de pădurar), a fost lucrător permanent al ocolului silvic Cuhurești, deci, a avut o întrerupere de stagiu în paza silvică mai mult de un an. La fel, s-a reținut că Elisovețchii Pavel, odată cu integrarea în activitatea de pădurar cu studii medii generale (10 clase), așa și a rămas, neridicându-și calificarea profesională, situație care este în contradicție cu criteriul prevăzut de alin. 2 lit. e) al art. 183 Codul Muncii.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut că angajatorul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” la emiterea ordinului de încetare a contractului individual de muncă nr. 51-c din 19.04.2018 în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea statelor de personal, nu a încălcat condițiile stabilite pentru eliberarea salariatului în baza acestui temei.

La 18 martie 2020 prin poșta electronică, Elisovețchii Pavel, reprezentat de avocatul Berladean Lilia, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că concluziile instanțelor expuse în hotărâri sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că conform avizelor de recepție se atestă că Elisovețchii Pavel și reprezentantul său avocatul Berladean Lilia, au recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 12 februarie 2020 (f.d. 178, 179). Prin urmare, recursul depus la data de 18 martie 2020 este în termen.

Instanța de recurs a remis în adresa intimatului copia recursului, fiind confirmată recepționarea lui la data de 19 iunie 2020 prin avizul anexata la dosar, însă referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elisovețchii Pavel, reprezentat de avocatul Berladean Lilia, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elisovețchii Pavel, reprezentat de avocatul Berladean Lilia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Elisovețchii Pavel, reprezentat de avocatul Berladean Lilia.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Elisovețchii Pavel, reprezentat de avocatul Berladean Lilia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru